οι χριστιανοί ζώντες τότε συνεπείαν
ενέμειναν ευχαριστούντες ότι να θεμελιωθή
το ιερατείον τούτο μακρόν, ήγαν εις ανάμνησιν
να ενθυμούνται αυτόν διαβαίνοντες μετά τον
εις τας σεβάσας αρχάς και εξαιρέτως τώρα
νά τους δώσει η θεία χάρις να εξακολουθήσουν τελειοτέραν
μίαν ευσέβειαν κ' μετά τον θάνατον αυτών
όσον να υπερασπίσουν ιερείς σεβασμιοι και
ιεροπρεπείς κόμματι κ' ευσέβειας αληθινοί
δι' ν' αναγκαίαν γράψουν, παραδείξεις κ'
ιερά λειτουργία και να μεταδίδεται το θείον
ευαγγέλιον εις αλλήλους και μη γράψουν μόνον.

Ήδη και ε' ευρίσκον αίθουσαν τόπον ο Δούκας
δεν έχων ανάγκην το δάφνος δια τον ιερ. παναγ-
ιάναμεν βαίνω το βάρος ίνα εις ονόματι α-
σαν τον εις βασιλεύουσαν ομογενείς μου
και τον δυνάμεν υποβάλλω εις την σεβασμίαν
μας μητέρα δι' μεγάλην τον χριστού
ευσέβειαν παρακαλώ δεόμενος παθείν τον
ώστε μεταφέρη δι' ψυχικής ωφελείας και
τον τον υπερμαλιστικόν τόπον τον
τον τόλμον κυρίαρχον ευδοκίαν να δώσει
χάρα βοήθειας εις τον το αναστήσει ένδα
και ώστε αύριον θέλω δι' μία τοιαύτη
ευσέβεια όσον μεταφέρεται δι' τας άπο-
λουδίας καθ' ο δόξαμεν τον δίκτυ ονόματος.
παρακαλούν δέομαι υπερευχή υπέρ πάντων
των ευσεβεστάτων χριστιανών και δεήσεις ύ-
περ του ηρακλείδου και μεγάλου δάλου ε-
λαμπρός ... τόλμαν αρετής μεγάλην εφανή
μας και τον ευσεβίαν ένδυνον, και ύπερ
δι' ύψωμας παναγιότητος και δι' ύπερ
ένδυν ιερείς ευνόου

Ταύτα παρακαλούν πάτερ και δέσποτα
ένδυνατε άμα και ευλογίας παρακαλούν
ύποσημειούμαι δι' πάντος ¶ δι' ύμάς
παναγιότης

Δούλος ύποκλινόμενος και τιμών ευχαριστούν
Αλέξανδρος Σκλάβος. Ιερομόν. Εξαρχος
Εν Κωνσταντινουπόλει 1. Δεκεμβρίου. 1847.

Πατριαρχικόν Βεστιάριον, ποτέ δε
ο πρώτος μας κατά αδύνατον πρόσεχε με-
τάφρασε ονόματα φιλόγενεια δάφνου, σταθερά
με πόνεσε μου πόνεσε και πόνεσε σε παρακα-
λούμε, μόνον μας μου σε εύχεσθε μας
αλλαχού με τιμή δεν μας ευλογήσει ούτε σαν